

Món Monzó

Es presenta el llibre 'Quim Monzó. Com triomfar a la vida' (Galàxia Gutenberg / Cercle de lectors), a cura de Julià Guillamon, que acompanya l'exposició sobre l'escriptor que s'inaugurarà el 18 de desembre a l'Arts Santa Mònica

Quan a finals d'octubre del 2007, tot just passada amb èxit la Fira del Llibre Frankfurt, Quim Monzó presentava el seu últim llibre, 'Mil cretins' (Quaderns Crema), explicava: 'Tot el que he escrit és més autobiogràfic que no em pensava. I potser sí que he estat més cronista d'una època, d'un món, d'una ciutat, que no em pensava.' Ara, en motiu de la presentació de l'àlbum-catàleg 'Quim Monzó. Com triomfar a la vida', ha incidit en el tema d'una manera rotunda: 'Tot el que escric surt del que visc, de les emocions i de la vida'. Possiblement Monzó pot parlar així perquè l'exposició i el llibre sobre la seva vida i la seva obra que s'acaba de presentar demostren amb un gran luxe de detalls aquest fet.

El llibre està estructurat en quatre grans blocs: un primer biogràfic i de retrat personal, i després tres parts on apareix Monzó com a símbol de les darreres dècades: la contracultura dels 70; els anys 80 i la postmodernitat; i del 92 fins avui.

Julià Guillamon ha indagat en aquesta direcció: quan l'Arts Santa Mònica i la Institució de les Lletres Catalanes li van encarregar l'exposició, es va tornar a llegir tota l'obra de Monzó, fixant-se en alguns objectes peculiars: un petit imant, els plats d'una vaixela antiga, fotos de família... Monzó, que és una persona ordenada a qui agrada conservar les coses, va anar trobant un munt d'objectes que feien referència a molts dels contes que ha escrit i que s'exposaran.

La relació de l'obra amb els objectes cotidians de l'escriptor és un dels jocs que proposa Guillamon al lector-espectador. Però n'hi ha molts d'altres: 'Hem implicat molta gent de manera inusual, per fugir dels textos retòrics amb poca substància que abunden en molts catàlegs. Hi ha una part del llibre que es diu 'Tretze bars', on apareixen tretze retrats del Monzó fets per tretze amics i cadascun el vincula a un bar (Jaume Vallcorba, Marcelo Cohen, Biel Mesquida, Perico Pastor, Mary Ann Newman, Àngel Casas, Ferran Torrent, Sergi Pàmies, Gonzalo Herralde, Joaquim M. Puyal, Mònica Terribas, Empar Moliner i Jordi Puntí). També s'inclou un text de Ramon Barnils.

'En el fons, continua Guillamon, crec que el llibre és una altra manera de fer crítica literària. És un experiment de crítica literària. Destaca l'aportació de material nou i sobretot el fet de vincular aspectes de l'obra que no eren evidents. Per exemple, hi ha un capítol on es tracta la síndrome de La Tourette que pateix Monzó, escrit per la neuròloga Àngels Bayés, que analitza els trets turètics als seus contes. També s'analitza el model de llengua que ha triat. Ho fa Magí Camps a partir de quatre propostes: Fa l'anàlisi lingüística d'un conte; compara la primera i la darrera edició de 'Benzina'; analitza un article en català i en castellà; i, també, analitza l'original de Truman Capote, 'Música per camaleons' i la traducció que en va fer en Monzó.

El llibre l'ha fet un petit equip de personatges molt vinculats amb l'escriptor, però que entre ells no es coneixien: el crític Julià Guillamon, que ha exercit de director d'orquestra; el dissenyador gràfic América Sánchez, amic de fa anys i molt admirat per Monzó; i el fotògraf Pedro Madueño, amic i col·laborador de fa anys també al diari La Vanguardia.

Monzó n'està satisfet de l'equip que ha fet el llibre, però també expressa la seva saturació pel projecte: 'Quan em van dir que si acceptaria que em dediquessin una exposició vaig pensar que sí, que no em donaria cap feina, perquè el meu paper era el d'objecte d'estudi. Però ha resultat completament diferent. He patit durant mesos una intromissió permanent en la meua vida privada. El llibre no té res de ficció. Durant els últims vuit mesos un individu (en Guillamon) s'ha dedicat a remenar els calaixos i els armaris de casa. I ara, a sobre, apareixen les intromissions laterals (atendre els mitjans, revisar moltes coses...) En fi, que he blocat el mòbil i el correu electrònic per evitar més intromissions a la meua vida. Home, que jo tinc una feina! M'he construït un mur que ni el de Palestina. Aquest és el punt en què estic ara. Però haig de dir que estic molt content de la complicitat amb en Madueño i em fa molta il·lusió que el llibre l'hagi fet l'América Sánchez. Crec que és el millor dissenyador que hi ha en aquest país.'

Precisament Madueño ha relatat com va entrar, més tard, en el projecte: 'Un dia vaig veure a la tele el meu amic vestit amb americana i corbata, que llegia un discurs a Frankfurt davant de molta gent. I vaig pensar que potser el meu amic era un senyor important. Em vaig posar a revisar tot el material que tenia d'ell, i li vaig proposar a l'Oriol Izquierdo, de la Institució de les Lletres Catalanes, que en féssim una exposició. Però ell em va dir que ja n'hi havia una en curs, que anés a parlar amb en Guillamon. I van incorporar les fotos al projecte. El 90% de les fotos s'han publicat a La Vanguardia, però n'hi ha una part que són inèdites. És el reportatge sobre vint-i-quatre hores de la seva vida.' Madueño també ha parlat de la preservació de la intimitat: 'És veritat que en Monzó té un mur important. De vegades me'l deixa traspasar, però no m'hi puc quedar gaire estona.'

Julià Guillamon defensa que es dediqui una exposició a Quim Monzó, perquè és un personatge que va més enllà del seu valor literari, que ha tingut una repercussió extraordinària en diverses generacions. 'He plantejat una mena de decàleg de fets novedosos que aporta

en Monzó i per exemple trobo és nou el fet que intervingui en mitjans de comunicació com la ràdio i la televisió; que tingui de referència el món anglosaxó i se'n vagi a Nova York i no a París; que utilitzi elements de la cultura de masses i els barregi amb l'alta cultura; la tria del model de llengua...' Guillamon també ha avançat que ara el que vol, després d'inaugurar l'exposició, és escriure l'assaig que correspon a tot aquest treball.

28 novembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)